

Kyra's 'lot uit de loterij' bleek verslaafd aan drugs.

'ZODRA WE GETROUWD WAREN, VERANDERDE HIJ IN EEN NACHTMERRIE'

Kyra Rutgers' huwelijk ging ten onder aan bedrog en ze bleef zitten met een fikse schuld. Haar tweede roman *Fabels en flirten* ligt nu in de winkel.

TEKST ANETTE DE VRIES

'IEDEREEN ZEI TEGEN ME: hij is een lot uit de loterij. Alex was charmant, had een vlotte babbel en kuste de grond onder mijn voeten. Maar bovenal: hij was ontzettend lief en een echte vaderfiguur voor mijn toen twaalfjarige zoon. Alex stond elke zaterdag langs de lijn bij voetbalwedstrijden, hielp hem met zijn huiswerk en ze maakten leuke

uitstapjes. En dát deed mijn moederhart smelten. Na de breuk met de vader van mijn kind heb ik me heel lang schuldig gevoeld dat mijn zoon niet in een gezinssituatie zou opgroeien. Ook al was die break up niet mijn schuld: mijn ex werd uitgehuwelijkt aan iemand uit zijn eigen cultuur. Alex vervulde mijn gezinsdroom: man, vrouw, kind.

Ik dacht: Dat dít geluk mij toch nog mag overkomen. Een jaar na onze eerste date vroeg Alex mij ten huwelijk. Het was een romantisch aanzoek, compleet met champagne en een prachtige ring ging hij bij het IJsselmeer op zijn knieën. Ik zei volmondig ja. Na het aanzoek liet Alex er geen gras over groeien. Datzelfde jaar zouden we nog gaan trouwen, een datum had hij ook al. Hij zei: 'Ik regel alles. Mijn prinses krijgt de droombruiloft die ze verdient.' Alex hield woord. De huwelijksdag was groots en meeslepend, met alle toeters en bellen – van witte duiven tot een megagrote bruidstaart, een feest met een dj en sterrenfotograaf Edwin Smulders. Ik stráálde in mijn prachtige sprookjesjurk! Wat voelde ik me

gelukkig en geliefd. Twee dagen na de bruiloft vlogen we voor onze honeymoon naar Jamaica. We zaten in een super-de-luxe resort. Maar de droomreis eindigde al snel in een nachtmerrie. In niets leek Alex meer op de man op wie ik verliefd was geworden. Ik kon geen goed meer bij hem doen. Hij was snauwerig, in zichzelf gekeerd, afstandelijk en zocht continu ruzie met mij. Daar zat ik dan op een betoverend mooi eiland, net getrouwd, maar intens verdrietig. Ik begreep er niets van. Hoe kon de man die mij tot voor kort zo gelukkig had gemaakt ineens zo veranderd zijn? Ik vroeg hem keer op keer waarom hij zich zo tegenover me gedroeg, maar een antwoord kreeg ik niet. Terwijl we als *newlyweds* hadden moeten genieten van het prachtige paradijs waarin we zaten, zat ik huilend en vaak alléén op het strand. Alex sloot zich op in de hotelkamer of ging er alleen op uit. De laatste avond liep een ruzie zo uit de hand, dat ik op het balkon heb geslapen.”

Op onderzoek uit

“Op de terugreis – businessclass – nipten verliefde stelletjes van hun champagne, maar wij spraken geen woord met elkaar. De vliegreis leek een eeuwigheid te duren. Terwijl hij lag te slapen, piekerde ik me suf. Ik vreesde dat ik de fout van mijn leven had begaan. Eenmaal thuis ging het niet veel beter. Er waren momenten dat hij lief was, maar meestal katte hij me af en zocht hij ruzie om vervolgens uren te verdwijnen. Ik durfde het tegen niemand te zeggen. Eerlijk gezegd schaamde ik me. Steeds vaker dacht ik aan scheiden, maar de gedachte om tegen anderen te moeten zeggen dat ik na drie maanden de stekker uit mijn huwelijk wilde trekken, vond ik zo gênant. Meermaals heb ik geprobeerd nader tot Alex te komen. Dan nam ik hem mee naar de plek bij het IJsselmeer, waar hij mij ten huwelijk had gevraagd. Ik hoopte dat hij zou inzien dat hij ons huwelijk aan het verwoesten was met zijn geruzie en eigenaardige gedrag. Tevergeefs. Ik kon totaal niet tot hem doordringen. Ik voelde dat er iets niet klopte, maar kon mijn vinger er niet opleggen. Rustig praten, schreeuwen...wat ik ook deed, antwoorden kreeg ik niet.

Ik ging op onderzoek uit. Ik móest weten wat er aan de hand was, waarom hij zo deed. Ik vermoedde dat hij een ander had, maar wat ik ontdekte, was nog veel erger. Alex bleek overal schulden te hebben gemaakt, creditcards op mijn naam afgesloten, en het geld dat we van onze bruiloftsgasten hadden gekregen, was verdwenen. Natuurlijk confronteerde ik hem met mijn bevindingen, maar op al mijn vragen kreeg ik nietszeggende antwoorden, smoesjes.

Zo zei hij dat hij het bruiloftsgeld bij een vriend had neergelegd, zodat de werkster het niet kon pikken. Onzin, zij kwam al jaren bij mij over de vloer.

NIEMAND WAARSCHUWDE ME, DAARDOOR VOELDE IK ME DUBBEL BESODEMIETERD'

Toen ik zei: 'Dan gaan we dat geld nú bij die vriend van je ophalen', verzoon hij weer allerlei redenen waarom dat niet kon. De leugens bleven zich opstapelen. Woedend zette ik hem mijn huis uit en vroeg de scheiding aan. Omdat we in gemeenschap van goederen waren getrouwd en van 'kale kip Alex' niet kon worden geplukt, werd ik opgezadeld met zijn totale schuld van 40.000 euro. Heel zuur, vooral omdat ik er niets aan kon doen. Alex overlaadde me met spijtbetuigingen. Ja, hij was slordig met geld omgegaan en hij zou de financiële chaos heus oplossen. Hij bekende dat hij niet eerlijk tegen me was geweest, maar hij hield zo veel van me en had zo enorm veel spijt. Huilend smeekte hij mij om een nieuwe kans, maar ik geloofde er geen woord van. Als je écht van iemand houdt, dan flik je dit niet.”

Ingetrapt

“Achteraf gezien denk ik dat Alex nooit van mij heeft gehouden. Hij heeft een spel gespeeld. Ik was een goede prooi voor hem: een zelfstandige vrouw, met een koophuis, een cabrio en een goedbetaalde baan. Ik had het

goed voor elkaar, daar heeft hij een slaatje uit willen slaan. Nachtenlang heb ik me afgevraagd: Ben ik nou zo dom en naïef geweest? Ben ik blind geweest? Maar ik weet dat ik mezelf niets kan kwalijknemen. Hoe kun je verwachten dat iemand, die je vóór het huwelijk als een prinses heeft behandeld, tot zoiets slechts in staat is? Ik bleef met heel veel vragen zitten. Waarom heeft hij mij dit aangedaan? Wat heeft hij met dat geld gedaan? Waaraan heeft hij zo veel geld uitgegeven? Die antwoorden kreeg ik kort na de scheiding van twee vrienden van Alex. Ze hadden gehoord wat er was gebeurd en stonden met bloemen en bonbons op de stoep. Ze vonden het zo erg voor mij, maar ik bleek niet zijn eerste slachtoffer te zijn. Een andere ex had hij met een ton schuld achtergelaten! Volgens zijn vrienden kampte Alex met een verslaving. Ik wil er niet te veel over uitweiden, maar zoek het in de verdovende middelen. Zelf heb ik daar absoluut nóóit iets van gemerkt, maar opeens vielen alle puzzelstukjes in elkaar: de bankafschriften waarop ik tijdens mijn zoektocht had gezien dat Alex dagelijks tweehonderd euro pinde, zijn korte lontje, de drang om steeds het huis te verlaten om vervolgens uren weg te blijven. Toen ik een familielid van hem confronteerde met het verhaal dat ik van zijn vrienden had gehoord, zei ze: 'Is het weer zover? We hadden gehoopt dat hij het niet bij jou zou doen, want hij leek oprecht verliefd.' Opnieuw was ik verbijsterd. Kennelijk wisten zijn vrienden en familie van zijn duistere verleden, maar had niemand mij gewaarschuwd. Daardoor voelde ik me dubbel besodemieterd. Was er maar iemand opgestaan om te zeggen: 'Trouw niet met deze man.' Het is niet onder woorden te brengen wat Alex' bedrog met mij heeft gedaan. Het liefst wil je onder de dekens kruipen om er nooit meer onder vandaan te komen. Het is heel gek, maar ik kreeg opeens zo'n power over me: deze man was mijn tranen niet waard en zou mij niet klein krijgen. Ik besloot als een leeuw te vechten om uit deze hel te ontsnappen. Sommigen zeiden: Ga de schuldsanering in, weet je hoe lang je moet werken om die 40.000 euro op

te hoesten? Maar dat wilde ik niet. Waarom moet de samenleving opdraaien voor fouten die anderen maken? Ik ben een sterke vrouw, heb altijd mijn eigen boontjes gedopt. Ik wilde me per se op eigen kracht hieruit knokken, ook al betekende het dat ik zeven dagen per week moest werken. Maar zuur was het natuurlijk wel. Ook voor mijn zoon. Vanaf de dag dat ik een alleenstaande moeder werd, heb ik altijd keihard gewerkt. Ik wilde mijn zoon een goed leven bieden. Hij was gewend om altijd alles van mij te krijgen, maar nu moesten we natuurlijk niet één, maar tien stappen terug doen. Vakanties, etentjes buiten de deur, de nieuwste playstationspellen en leuke uitstapjes waren vanaf dat moment taboe. Mijn zoon schikte zich echter bewonderenswaardig goed naar de nieuwe situatie en zei: 'Mama, jij kunt hier niets aan doen.' We zijn er

allemaal ingetrapt. Niemand heeft kunnen vermoeden hoe Alex daadwerkelijk in elkaar steekt. Ik neem jou helemaal niets kwalijk.' Alex heeft slechts één keer contact met me opgenomen, toen beloofde hij me geld te komen brengen. Hij kwam met 25 euro aanzetten, beledigend gewoon! Daarna heb ik nooit meer iets van hem of zijn familie vernomen. Na dit drama was ik mijn vertrouwen in de liefde volledig kwijt. Ik nam mezelf voor mijn hart nooit meer open te stellen. Totdat ik mijn huidige partner vijf jaar geleden leerde kennen. Hij heeft heel voorzichtig die enorme muur weten af te brokkelen die ik om me had heen gebouwd. Dankzij zijn liefde en begrip voor mijn gevoelens en angsten heb ik me aan deze relatie gewaagd. Mijn leven is nog nooit zo fijn geweest. Mijn vriend stimuleert mij ook mijn dromen waar te maken.

'VOLGENS ZIJN VRIENDEN KAMPTE ALEX MET EEN VERSLAVING'

Ik had altijd de ambitie een boek te schrijven. Die droom is inmiddels gerealiseerd. Vorig jaar debuteerde ik met de roman *Verspilde Liefde*, die ik samen met mijn collega Matthieu Slee schreef. Het werd een bestseller en het succes smaakte naar meer. Onlangs is onze tweede roman *Fabels en flirten* uitgebracht. Het is niet, zoals de titel misschien doet vermoeden autobiografisch, maar je stopt in een boek toch altijd wel iets van wat je zelf hebt meegemaakt." ■

Fabels en flirten is nu verkrijgbaar voor €17,95.